

Οι μύθοι αποτελούν κληροδότημα του παγκόσμιου πολιτισμού. Κοινή κουλτούρα αξιών, ηθών και ιδεολογίας διαχρονικού χαρακτήρα. Ο Αίσωπος αλλά και νεότεροι μυθοποιοί όπως ο Λαφονταίν, ο Κριλόφ κ.α. τροφοδότησαν τη φιλολογία, το χώρο των γραμμάτων και των τεχνών με υλικό απύθμενου βάθους και διαρκώς επίκαιρο για κάθε εποχή.

Οι μύθοι, που αποτέλεσαν βασικό παιδαγωγικό και διδακτικό υλικό σε διάφορες εποχές(σημείο για το οποίο εκφράστηκαν αντίθετες απόψεις), συνεχίζουν να συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον της μεταγραφής από σύγχρονους συγγραφείς αλλά και μελετητές, υπό το πρίσμα στοιχείων που τους χαρακτηρίζουν και που αναδεικνύουν τη διαχρονικότητα αλλά και την αδιάλειπτη επικαιρότητά τους.

Ο αταξικός τους χαρακτήρας, οι ήρωες, τα θέματα, το περιεχόμενο, η μη εθνική ταυτοποίηση των χαρακτήρων κ.α., είναι στοιχεία τα οποία διατηρούν τους μύθους στο προσκήνιο, ιδιαίτερα στην εποχή που τείνει να διαμορφώσει μια οικουμενική και παγκόσμια συνείδηση. Σε πεζή αλλά και έμμετρη μορφή, κυρίως σε ελεύθερη απόδοση του πρωτότυπου, συνεχίζουν να έχουν μια δυνατή παρουσία στον εκδοτικό χώρο.

Το 2006 η Διεθνής Έκθεση Βιβλίου της Θεσσαλονίκης αφιέρωσε την «Παιδική Γωνιά» στον Αίσωπο μέσα από τον τίτλο «Ο Αίσωπος ..στις απαρχές του μύθου». Στο πνεύμα αυτό και λειτουργώντας ενισχυτικά στην κίνηση αυτή, το περιοδικό ΚΕΙΜΕΝΑ, αφιερώνει το 5ο τεύχος στο μύθο, με τρία άρθρα. Συγκεκριμένα: Το άρθρο *Οι μύθοι του Λαφονταίν: Ανάμεσα στην παράδοση και τη νεωτερικότητα* της Marlène Lebrun (Université Laval, Canada), σε μετάφραση Αθηνάς Σιαφαρίκα, σε σχόλια Κικής Λαλαγιάννη, το άρθρο του Χρήστου Γεωργίου με τίτλο *Έμμετρες επιβιώσεις της αισωπικής παράδοσης κατά την περίοδο του ρομαντισμού : παιδαγωγική και αισθητική προσέγγιση και το κείμενο της Βασιλικής Βασιλούδη Η «μεταμυθοπλασία» ως ερμηνευτικό εργαλείο στο έργο του S. Rusdie «Ο Χαρούν και η Θάλασσα των Ιστοριών».*

Τασούλα Τσιλιμένη
Επίκουρη Καθ. Παν. Θεσσαλίας